

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۰۴ جون ۲۰۲۱

یونس نگاه

نقش مقامات در ناامنی

پیش مردم، مقامات امنیتی شریک جرم قاتلان اند. حتماً این ورد زبان را بارها از نانوا، موثروان، کراچیوان، مستری و معلم شنیده‌اید که "خودشان دست دارند".

مردم به تجربه بارها و به تکرار چیزهایی را دیده‌اند که به این نتیجه رسیده‌اند. احتمالاً قصد خیلی‌ها این نیست که قومندان‌ها و دیگر مسئولان امنیتی و سیاسی مستقیم دستور قتل می‌دهند، تروریست دارند و زمینه کشتار را فراهم می‌سازند. مردم شناخت عمومی خود را از این مسئولان مختصر و قصارگونه بیان می‌کنند تا بگویند که:

۱ - مسئولان با دیوارهای سمنی، موثرهای زرهی و بادیگارد های مسلح وطن دیگری در داخل وطن مردم ساخته‌اند. در وطن کانتینری و زرهی مسئولان امنیت برقرار است و تهدیدها را از تلویزیون، انترنیت و گزارش‌های مأموران خود خبر می‌شوند. مثل مردم شب و روز خطر را احساس نمی‌کنند تا واقعاً نگران شوند. برای مسئولان ناامنی مسأله مرگ و زندگی نیست، بلکه در خوش‌بینانه‌ترین حالت خبر بد است که یگان وقت باعث جگرخونی‌شان می‌گردد.

۲ - مردم با گفتن این که "خودشان دست دارند" به خرید و فروش پست‌های امنیتی اشاره دارند. آنان می‌بینند که چطور بچه‌خاله یا همسایه‌شان قومندانی را قرارداد می‌کنند، ریاست‌ها را می‌خرند و حتی از بیان معاملات‌شان در مجالس دوستان عار ندارند.

برای آن‌که امنیت بیاید قبل از لابی در غرب و شرق باید مسئولان امنیتی و حکومتی را از پناهگاه‌هایشان بیرون بکشید. آنان را وادار کنید تا کنار مردم بنشینند و ناامنی را با جان خود و خانواده‌شان حس کنند. ساکنان ملک زرهی و دیوارهای سمنی حتی اگر بخواهند، نمی‌توانند امنیت مردم بی‌زره و بی‌دیوار را تأمین کنند. شاید بگویند، این کارها در شرایط فعلی ممکن نیست. مشکل کار در همین‌جاست. ما گروگان گرفته شده‌ایم، ناتوانیم، انسجام نداریم، متحد نیستیم، و

به نوبت کشته می‌شویم. کشتار مردم پروژه است. کشتن‌شان پروژه، فاتحه و تسلیت‌شان پروژه، لابی و تظاهرات برای جلوگیری از ادامه کشتارشان پروژه است.

آیا می‌توانیم از جنگ کاسبان مرگ نجات یابیم، کاسبانی در جامه مدافع، رهبر، نماینده و حامی؟ حتماً می‌گوئید در شرایط کنونی نمی‌توانیم. پس منتظر نوبت خود باشیم.